

Dosarul nr. 3ra-849/17

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău – L. Pruteanu

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Budăi. V. Efros, I. Muruianu

ÎN CHEIERE

19 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției,
în cauza civilă la acțiunea executorului judecătoresc Viorica Onoi privind
contestarea actului administrativ și încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 02 martie 2017, prin care
s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției, s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Buiucani, mun. Chișinău din data de 18 mai 2016,

C O N S T A T Ă :

Executorul judecătoresc Viorica Onoi la data de 29 februarie 2016 a înaintat
cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva
Ministerului Justiției, solicitând anularea deciziei Colegiului disciplinar al
executorilor judecătorești din data de 19 noiembrie 2015 privind atragerea la
răspundere disciplinară a executorului judecătoresc Viorica Onoi și încasarea
cheltuielilor de judecată în mărime de 3500 lei (f.d. 4-10).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la data de 28 noiembrie 2012 de
către Judecătoria Centru, mun. Chișinău a fost emis documentul executoriu nr.2-
6365/12, prin care s-a dispus în scopul asigurării acțiunii intentate de către Vladimir
Riajskikh împotriva SRL „Prasco International” de a aplica sechestrul pe bunurile
debitorului. Prin încheierea din 06 martie 2013 a fost aplicat sechestrul asupra bunului
imobil cu numărul cadastral 5524206.1155, situat în satul Nimoreni, r-nul Ialoveni,
extravilan.

Prin încheierea nr. 007/803/2013 din data de 22 august 2013 executorul
judecătoresc Viorica Onoi a intentat procedura de executare și a dispus aplicarea
măsurilor de asigurare a executării, prin aplicarea sechestrului asupra bunului imobil
cu numărul cadastral 5524206.1155, situat în satul Nimoreni, r-nul Ialoveni,
extravilan, prin aceeași încheiere, părților le-a fost stabilită ziua de a se prezenta
pentru explicarea drepturilor și obligațiilor, inclusiv posibilitatea de conciliere, însă,
la data și ora indicată debitorul nu s-a prezentat.

La data de 03 iunie 2014 executorul judecătoresc Viorica Onoi a expediat în
adresa debitorului o somație, prin care a solicitat prezentarea ultimului raport

financiar, precum și a citat administratorul și contabilul șef să se prezinte la sediul executorului pentru data de 10 iunie 2014, ora 10:00, însă, și de această dată debitorul nu s-a supus cerințelor executorului judecătoresc.

Ulterior, la data de 02 octombrie 2014 avocatul Ilie Gîlcă în interesele lui Oleg Țopa a depus la sediul executorului judecătoresc copia încheierii Judecătoriei Ialoveni din 13 iunie 2014, în temeiul căreia se interzice executorului judecătoresc Viorica Onoi de a efectua careva acțiuni de executare silită (urmărire, vânzare la licitație, transmitere în proprietate în contul altei datorii) și suspendarea vânzării la licitație a acestui imobil.

La 22 iulie 2015, creditorul Oleg Țopa a depus cerere privind ridicarea sechestrului de pe terenul situat în r-nul Ialoveni satul Nimoreni, iar în scopul respectării art.127 Cod de executare, a fost anexată oferta de cumpărare a lui Serghei Pronoza. La data de 27 iulie 2015, executorul judecătoresc Viorica Onoi a respins cererea lui Oleg Țopa privind ridicarea sechestrului pe motiv că, prin materialele prezentate nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.127 Cod de executare.

Ulterior, la data de 07 octombrie 2015, Oleg Țopa a înregistrat o altă cerere privind ridicarea sechestrului de pe teren cu anexarea contractului de vânzare-cumpărare. Prin încheierea executorului judecătoresc Viorica Onoi din 09 octombrie 2015 s-a dispus anularea parțială a măsurilor de asigurare și ridicarea sechestrului asupra bunului imobil cu numărul cadastral 5524206.1155, situat în satul Nimoreni, r-nul Ialoveni, extravilan, aplicate prin încheierile din 06 martie 2013 și din 22 august 2013.

Astfel, în momentul prezentării contractului de vânzare-cumpărare executorul judecătoresc Viorica Onoi a fost obligată să ridice ambele sechestre aplicate - obligație care a fost îndeplinită imediat.

În opinia executorului judecătoresc Viorica Onoi, decizia Colegiului disciplinar din data de 19 noiembrie 2015 privind atragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc Viorica Onoi, după semnele prevăzute de art. 22 alin. 2, lit. c), f) și art. 23 din Legea executorilor judecătorești, fiind aplicată sancțiune disciplinară sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, este neîntemeiată și pasibilă de a fi anulată pe motiv, că petiționarul și-a retras plângerea, iar săvârșirea unor fapte care aduc atingere onoarei, probității profesionale ori bunelor moravuri, pentru încălcarea Codului deontologic, nu au fost demonstrate la emiterea deciziei de sancționare.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din data de 18 mai 2016 s-a admis cererea de chemare în judecată, s-a anulat decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din data de 19 noiembrie 2015, prin care în acțiunile executorului judecătoresc Viorica Onoi s-a constatat o abatere disciplinară, care se încadrează în art. 22 alin2, lit. c), f) și art. 23 al Legii privind executorii judecătorești și i s-a aplicat sancțiune disciplinată sub formă de amendă în mărime de 300 u.c., s-a încasat de la Ministerul Justiției în beneficiul executorului judecătoresc Viorica Onoi cheltuielile de judecată în mărime de 3 500 lei (f.d86,89-96).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din data de 02 martie 2017 a respins apelul declarat de Ministerul Justiției, a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din data de 18 mai 2016 (f.d. 131,132-150).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 02 iunie 2017 Ministerul Justiției a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi privind respingerea acțiunii (f.d. 153-156).

În motivarea recursului recurentul a indicat, că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material și anume prevederile art. 21 al. Legii nr. 113 din 17 iunie 2010 cu privire la executorii judecătorești, potrivit căruia executorul judecătoresc poartă răspundere disciplinară pentru încălcarea obligațiilor profesionale, în cazul acțiunilor sau inacțiunilor care contravin dispozițiilor stabilite de lege.

La data de 17 iulie 2017 avocatul Victoria Roșca- Bot în interesele Vioricăi Onoi a depus referință la cererea de recurs depusă de Ministerul Justiției, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 02 martie 2017, expediată participanților la proces prin intermediul oficiului poștal, recepționată de către Ministerul Justiției la data de 04 aprilie 2017 (f.d. 157).

În aceste circumstanțe recursul depus de către Ministerul Justiției la data de 02 iunie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Ministerul Justiției este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la

alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Ministerul Justiției asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Justiției inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiției

DISPUNE :

Recursul declarat de Ministerul Justiției se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas